

de houtsnijder kreeg een zwarte eik

het was die dag dat de ploeg brak en de trekker stokte
en stilte dijde uit de witte stoppels vandaan over de rode kaken
van de boer in man van niet al te veel woorden
hij vreesde de Here en hij zei
die ellendige boom neem die maar mee

maar dat was later eerst lag het land onhoudbaar
naar het grote meer te laag en verlaten voor het gewone eenzaam zijn
en open dreef de zwarte eik uit het verkleumde veen
reeds ouder dan de steden en de boer hij pruimde spoog de gier
in de greppels en vervloekte de zwarte boom

die nam ik mee en ik sneed het hout met tranen
langzaam en ik veegde door veenmos en niet te beseffen tijd
door boom die bleef en boom bleef
door mussen die vlogen en monniken die verdronken
en soldaten ook en turfstekers die voorbijtrokken aan dit land
ik zag wat al in oertijd vergeten was ik volg elke dag
de groeven in dit rouwend hout

Oorspronkelijk in het Fries geschreven
Uit: Simon Oosting, Bundel Hûnewacht van 2012

Simon Oosting: *“Mijn broer maakt beelden van hout en soms vonden we langs de wegen in het Binnenveld de moereiken liggen als een boer daar bij het ploegen van het land op gestuit was. Mijn broer maakte er een aantal mooie beelden van. Ik schreef er een gedicht over”*.